

Szeretnénk Jézust látni - búzamac

Régi elbeszélés szerint a görögök voltak az ókor vándorlói és az igazság keresői. Bennük volt az a vágy, hogy megismerjék Istent és imádják őt.

Ilyen reménységgel ment ünnepelni az a néhány görög személy is, akik megszólították Fülöpöt.

Hogy miért mentek hozzá azzal a kéréssel, hogy látni akarják Jézust; talán azért mert görög neve volt, vagy valamilyen kapcsolata volt a környéki görögökkel.

A páska ünnepére igen sokan mentek Jeruzsálembe imádkozni. Sok istenkereső ember akarta kifejezni hódolatát Istennek.

E mellett az emberek tömegei akartak beszélni Jézussal, mert hallottak róla: milyen pozitív kisugárzása van.

„Uram, látni szeretnénk Jézust!” „Hát, nem tudom, mit tehetek, majd megnézem, ráér-e?” – ráncolja valószínűleg Fülöp a homlokát és szalad Andrásához, aki biztos tud valamit ilyen szorult helyzetben... Idegenek és éppen most... de kínos!

Mintha csak ma történe. Rám néznek annyian – otthon, utcán, templomban, családban, iskolában – és ha nem is ezekkel a szavakkal, de szabályosan könyörögnek: „Látni szeretnénk Jézust? Te ismered, mutasd meg nekünk!”

Ott van a szemükben, a mozdulataikban, még az ideges és agresszív ordítózásban is vagy az önpusztító pótcselekvésekben:

„Vágyom arra, aki él, aki nem halhat meg örökre, aki életet ad. Mutasd meg Őt nekem!”

És rezonál valami erre bennem is, egészen belül. Hiszen bennem ugyanez a vágy él: Látni akarok! Látni őt, aki él, aki nem halhat meg örökre, aki életet ad.

Látni akarom. Ha tehetem, belemerülök az Egyház liturgiájába. A templomba lépve levetem a világi jelmezeket, egyszerű krisztushívő vagyok, egy a többi között.

Húsvét éjjel. Átkelek a sötétségen, és belenézek a megdicsőült arcba. Látlak, Uram, mert élsz és én is élek. És eszembe jut szavad: Ha a búzaszem el nem hal, egymaga marad, de ha elhal, sok termést hoz. Igen, szeretnék így szeretni, kilépve magamból, hagyva, hogy meghaljon bennem a mulandó, hadd éljek végre teljes életet. Figyelmesen szemléllek, Föltámadt Úr. Tudom, ahol Te vagy, ott vagyok én is.

Ha látni nem, érezni mindenütt tudtuk Jézust. Ott van melletted, ha alszol, ha eszel, ha beszélsz, ha mélsz, ha vársz. Ott van akkor is, ha nem akarod, ha nem tudsz róla. Ott van minden szentmisén, eljön, meghal és feltámad. Ő szól a Szentírásból, ő néz rád egy beteg szeméből, ő sír, ha gyermek zokog, és ő vár

szeretetet, ha szeretethiányban szenvedő, megfáradt embert látsz. Szeret és mindig hú hozzád: jó barát.

A másoknak joga van hozzá, h. llássa bennem, Jézus tanítványában a Mestert.

Te is szeretnéd látni? Kihez mész oda, v hozzád oda lehet menni?

Egy hindu vallási vezető mondta a következőt egy Jézus Krisztusról szóló előadás után: "Ha nem igaz mindaz, amit az előadó elmondott, akkor az nem számít. Ha igaz minden szava, amit Jézus Krisztusról hallottunk, akkor semmi más nem számít, csak az, amit hallottunk."

Ha valaki odaszánja magát Krisztus követésére, akkor Isten, el fogja végezni azt, ami neki nem sikerül.

Aki követni **akar**...

Voltak olyanok, akik sütkéreztek Jézus népszerűségében, amikor nagy tömegek követték Jézust meg mentek a tanítványok után. Jó volt vele lenni. A hatalma feltűnő volt a betegségek fölött.

Tudott gyógyítani, kenyeret szaporítani meg sült halat, füstölt halad adni. De nem Jézust követték, csak ott voltak a holdudvarban, hogy sütkérezzenek mindabban, amit Jézus tett és cselekedett. Csak Jézustól kellett valami nekik, de nem maga Jézus.

Az ősi felfogás szerint a vetőmag elpusztul a földben, hogy az elpusztult mag helyébe egy új, terméshordozó gabonaszál növekedhessen.

Ld Besnyő – búzaszem halála.

Jézus mondása a hétköznapiakra lefordítva:

Ha megfélemeznek rólad, nem törődnek veled, s te nem foglalkozol a sérelemmel, hanem derűs szívvel mész tovább – ezt jelenti meghalni önmagadnak.

Ha nem fogadják meg a tanácsodat, kinevetik a véleményedet, s te nem engeded, hogy elhatalmasodjék szívedben a harag, hanem mindezt türelmes, szeretetteljes hallgatással fogadod – ezt jelenti meghalni önmagadnak.

Ha szeretettel, türelemmel elviseled a rendetlenséget, a váratlanságot, a késlekedést, a bosszúságot, ha mindezt tűröd, amint az Úr Jézus tette – ezt jelenti meghalni önmagadnak.

Ha nem beszélsz magadról, nem emlegeted a teljesítményeidet, nem sóvárogsz dicséretre, elismerésre, ha valóban háttérben akarsz maradni – ezt jelenti meghalni önmagadnak.

Ha látod, hogy a testvéred sikeres, és őszintén vele tudsz örülni, s akkor sem irigykedsz rá, ha neked rosszabbul megy a sorod – ezt jelenti meghalni önmagadnak.

Ha megelégszel bármilyen étellel, ruhával, ajándékkal, időjárással, társadalmi környezettel – ezt jelenti meghalni önmagadnak.

Ha el tudod fogadni a javító kritikát, ha alázattal igent tudsz rá mondani a másik ember felé és szíved mélyén is, lázadás és neheztelés nélkül – ezt jelenti meghalni önmagadnak.